Nr 104
Juuni
2025

Kalmetu Sõna

ajaleht asutatud 1995. a
16. detsembril

63. lend 2025. aastal:

1. Ant, Argo

2. Klein, Kevin

3. Müür, Raido

4. Poolakese, Maria

5. Roosjärv, Hele

Klassijuhataja: Ene Toomsalu

9. klass tutipäeaval

Head teed, kallid üheksandikud!
Soovivad teile kaheksandikud
Kallis Maria!
jätsid palju head siia.
Muidugi ka Hele, kelle juuksevärv on hele.
Õpetajaks oli teil stiilne Ene.
Teil klassis käib ka Argo Ant,
tal järvel käies suur kalalant.
Prillidega kõnnib Kevin,
ta hääl kõvasti üle kooli levib.

Siis klassis on veel Raido või Kaido,
õpetajatel pole õrna aimu.

Lisandra, Liisi, Hanna-Liisa, 8. kl

Mariale ma soovin palju edu,
Helele palju ilu !
Raidole, Argole ja Kevinile
huvitavat elu!
Kõigile lõpetamis-
rõõmu!

Kertu-Mia Karu, 6. kl

9. klassi iseloomustused

Argo -väga huvitav poiss, talle meeldib väga teisi oma plätudega visata, muidu sõbralik ja naerab palju.
Meie klassi mersumees! Kutsuda võib teda lihtsalt Andiks! Tunnid on temaga väga normid, pulli saab palju, alati abivalmis ja toeks, kui kellelgi probleem. Väga norm vana, traktorid ja autod on tema elus väga tähtsad. Plätud tal jalas ei püsi, tavaliselt lendavad tal need koridoris ringi. Eriti lemmik on tal Mercedes Benz W124 vabalt hingav rida 5,2,4 diisel, see pill töötab tal isegi toiduõli abil ning see on ilgelt mäda, kuna tegeleda ei viitsi. Teine lemmikauto on tal Volvo S60 2.5L Turbo Diisel, kui load kätte saab, pidi saama selle oma vanematelt järgmine aasta endale ning viima sõidule ja igale poole mujale.

Argo on meie klassi talunik. Talle meeldib Fendt 924 Vario ja Mersud. Argo on väga tore sõber ja lahke poiss, esimesel kohtumisel võib ta kuri välja näha, aga sisemiselt on ta lihtsalt tundlik. Ainuke asi, mis tal on, on halb komme küsida väga imelikke küsimusi ja üks suur miinus on ta mälu, sa võid talle öelda midagi ja kutt unustab selle kahe sekundiga ära.

Maria - tema elus NR 1 on hobused. Sõbralik, ütleb tunnis vastuseid. Aastapäeva jooksus võitnud palju võite, klassi kiireim jooksja tüdrukute seast. Ainuke, kes tahab minna peale põhikooli gümnaasiumi. Arvatavasti elaks ta elu lõpuni ka ainult hobustega. Maria on olnud alates esimesest klassist selline vaikne tüdruk. Ma tean seda, et Maria on õppinud klaverit. Ta on tore tüdruk, suurema osa on kas omaette või koos Helega koridori nurgas vahetundides. Maria on niisugune omamoodi tüdruk, vahetundide ajal *muncib* oma snäkke ning tunni ajal vahest samuti. Kogu aeg, kui pastakas koju on jäänud, siis on Maria kõikide jaoks üks pastakatehas. Hobuseid armastav tüdruk ja minu hea klassiõde. Väga hea spordis ja muusikas. Tark, julge tütarlaps, aitab mind vahel kodutöödega. Toob sära silmale ja naeru näkku. Väga huvitava muigega tüdruk.

Hele - väga tore tüdruk, sõbralik, sööb koos minuga leiba, väga kena, saab hästi lastega läbi, matet vihkav blondiin. Tal on väga palju andeid. Ta on valgem kui ta juuksed. Blondiin, ta on valgem kui lumivalge. Muidu sõbralik, aga talle meeldib eriti palju vaielda vastu. Sööb peaaegu igas tunnis leiba või porgandit. Vahel ei saa temast keegi aru. Hele tundub tore olevat, tean ainult seda, et ta on vaikne tüdruk ja et talle meeldib Jaapan ja õpib iseseisvalt kodus jaapani, hiina ja korea keelt. Hele on ka üks omaette tüdruk, ta on vaikne, aga samas ei ole ka. Talle ei tohi midagi halvasti öelda, sest muidu ta ütleb sulle midagi veel halvemini.

Raido - on taibukas poiss, pelab arvutis peale kooli ja nädalavahetusel käib jahil.
Unistuste autoks on Bmw F10 M5 *competition*. Oskab mängida airsofti, ainult et ta läheb hästi palju peale vastastele. Raido käekiri on nagu *Minecrafti enchanting table*-i hieroglüüfid.
Talle meeldivad ka traktorid, nagu näiteks Fendt ja John Deere. Ta on hull põllumajanduse järele. Üks suur asi, millega ta hakkama ei saa, on naiste leidmine endale. Raido on ka ähvardava pilguga matemaatikatark. (järgmisele lehele)

9. klassi iseloomustused

Raido - Klassi *minionide* ülem. Pidi olema rikas, aga raha ei anna. Müür pidi ka müüri laduma. Ta on sõbralik, huvitav, kogu aeg näost tomat, meeldib põllumajandus ja kuulab kogu aeg muusikat.
BMW E46 kupee on küll selle mehe üks kindel unistus. Tõesti oleme siin klassi ainukesed bemmi fännid, kuna need lihtsalt on liiga kenad. Tema elus on esikohtadel autod, traktorid ja videomängud. Vabal ajal käib ka kalal vahel. Koolis ja mujal norm vana, saab pulli ja igav pole temaga. Saab naljadest aru. Loodan, et tulevikus näeme *drifti* -rajal ja sõidame tandemeid koos, sest juba videomängus oleme teinud seda. Muidu norm maakas oled!
Kevin - on selline keskmine rullnokk, bemmipoiss, kellele meeldivad bemmid kõige rohkem. Enim meeldib talle BMW E46 kupee, no ta on hull nende järele. Muidu on ta väga norm vend, vahel veidi viriseb. Vana unistus on mehaanikuks või automaalriks õppida, see eriala peaks talle sobima küll. Ja eks ta on üks kalur siin Kalmetul. Istub tihti jõgede või järvede ääres, õng käes ja landib kalu.

Ta on iseloomult kummaline inimene. Meeldib rääkida WRC-st ja driftist. Pelab palju videomänge ja unistus on teha oma driftikas tulevikus, millega sõita drifti.
Autosid armastav poiss, kuid kahtlen, et tema autoga teele jääb, arvatavasti külg ees kraavi.
Kiire jooksja ning ähvardava sõnaga noormees. Kõva häälega, Eiffeli torn.
Räägib kogu aeg autodest. On huvitav inimene. Reisib palju. Naerab iga asja peale, sõbralik poiss. Isegi vahel alustasid Tik Tokis striimimisega. Vana hea Kleino.

Tähtis päev

Minu tähtis päev oli sellel aastal õpetajate päev, kus ma pidin olema aktusel päevajuht ja lugema tekste ja uusi õpetajaid tutvustama publikule. Tol päeval ma kehastusin koos Argoga kehalise kasvatuse õpetajaks ehk Keitiks.

Esimene tund harjutasime aktuseks ja lasime esinejatel proovi teha. Teise tunni alguses algas aktus, kus tervitasin õpetajaid ja publikut, Maria ja Hele andsid samal ajal õpetajatele kommi selle päeva puhul. Pidin ka lepingu lugema koolile ette, millele kirjutasid alla Kevin ja direktor Ain. Peale seda lõppes aktus ja hakkasid tunnid õpilastega, aga andsime tunde ainult algklassidele, kuna meid oli sel hetkel klassis ainult 7 õpilast ja meid ei piisanud, et kõikidele tunde anda.

Esimene tund tuli meil anda 1. klassile, me Argoga ei olnud mõelnud varem, mida õpilastega üldse teha tunnis, et neil lõbus oleks. Küsisime, mida nad teha tahavad ja nad valisid rahvastepalli, siis lasime neid seda mängida muusika saatel. Saalis hakkas igav, läksin vaatasin, kuidas teistel läheb. Marial ja Helel läks hästi ja õpilased olid tublid, aga Kevinil oli puhta hullumaja vahepeal klassis, see oli ikka räige, mis seal toimus. 2. klass lõugas tunnis ja kiusasid üksteisi. Ma ei kannatanud olla seal, nii et läksin saali tagasi.

Teine tund oli meil 4. klassiga, neile andsime sama valiku ja nad valisid saalihoki, lasime neil seda mängida ja käisime vahepeal teisel korrusel vaatamas, mida 7. klass ja 8. klass teevad. Nad lollitasid ringi igas klassiruumis ja ei kuuland meie sõna. Nõudsime, et nad läheksid oma klassiruumi tagasi, meie seda lahendada ei suutnud, seega kutsusime direktori appi.

Peale seda ei toimunudki midagi enam, käisime söömas ja mul oli peale söömist auto juba kooli ees, nii et läksin auto peale ja kodu poole minekut. Tegelikult oli suhteliselt lõbus päev ikka tagantjärgi mõeldes. **Raido Müür, 9. klass**

Mälestused koolist

Mina ise olen käinud Kalmetu Koolis kokku viis aastat.

Esimesse klassi läksin Leie Põhikooli ja seal käisin kaks aastat ja selle kahe aasta jooksul suutsin ikka päris palju pättusi teha. Mäletan, et Leies oli üks äge koht, kus sai mängida, mäletan, kui üks minu sugulane sai suure võrkkiigega vastu nägu. Minu klassijuhatajaks Leie koolis oli Tiina Grünberg, kes andis eesti keelt ja matemaatikat. Leie koolil oli veel oma noortekas, kus oli piljardilaud, vana hea Nintendo Wii, lauajalgpall ning lauahoki. Selle kooli juures on ka suur mägi, kus käisime kelgutamas ja suusatamas. Leie koolis osalesin isegi varjuteatris, kus ma pidin olema punamütsike, imekombel sain ma sellega üpris hästi hakkama.

Teises klassis mäletan, et aulas sai hommikuti telefonis istutud ja kõike muid asju tehtud. Selle kooli jõulupeod on unustamatud, sinna tuli kohale nii palju inimesi ja selle peoga ja selle kaunistamisega nähti nii palju vaeva, aga Leie kooli võrreldes Kalmetuga on Leie kool sisemuselt mulle palju nostalgilisem.

Peale Leie kooli läksin Viljandi Kesklinna kooli, sinna kooli minnes muutus kõik, seal sai küll vahetundide ajal ulakat mängida, aga sõpru selles koolis ei olnud. Pärast poolteist aastat Kesklinna koolis käimist tulin sealt poole pealt ära, kuna mu hinded olid väga halvad ja nii mu enda klassijuhataja kui ka matemaatikaõpetaja kiusasid mind.

Niipea kui Kalmetule tulin, ei osanud ma kuhugi minna, aga õnneks oli Silver, kes mul õige klassi aitas leida, alguses siia tulles ei julgenud ma kellegagi suhelda ega midagi teha.

Mäletan, kui hakkasin suhtlema Raidoga, hakkasime koos videomänge mängima ja sellest ajast saati oleme olnud väga head sõbrad juba viis aastat.

Mäletan veel seda aega, kui meil hakkas matemaatika tund, siis enne tunni algust Avo ja Aaron läksid millegi üle kaklema, aga siis tuli Uku vahele ja proovis ära klattida selle kakluse.

Mäletan, kui kuuenda klassi poole pealt tuli meile Kevin uueks klassivennaks, ise loomulikult olin sel päeval haige ja ei saanudki esimesel päeval talle käppa visata, aga muidu on norm vend, vahest tüütu, aga käib ka, nalja saab, aga sellele poisile peaks natukene viisakust ja austust õpetajate vastu õpetama.

Seiklusring on minu meelest üks ägedamaid asju üldse, mis Kalmetul on, oleme käinud nii palju airsofti mängimas, nii palju karti sõitmas, see on lihtsalt vapustav, kui lõbusaks suudab Karin kõik asjad teha, ausalt öeldes ma kindlasti hakkan igatsema seda kõike, aga samas on siin koolis mul juhtunud nii mõndagi, millest ma loomulikult ei kirjuta.

Eks elu näitab, kuhu tee viib ja kuhu edasi minna.
Kujutan ette, et kui ma oleks kuskile mujale kooli läinud, oleksin ma samasugune nolk kuskil linna peal nagu paljud tänapäeval. Aga jah, elu Kalmetul on olnud väga äge, lihtsalt igatsen tööõpetuse tunde. **Argo Ant, 9. klass**

Mälestused koolist

Mäletan, kui siia Kalmetu kool tulin 1. septembril kaks aastat tagasi, mõtlesin, et nüüd saan endale klassi, kus on rohkelt tüdrukuid, aga minu üllatuseks nägin vaid kahte tüdrukut. Üks tüdruk oli siin esimesest klassist saadik ja teine tuli minuga üheaegselt siia. Mõtlesin veel, et nüüd saan suure klassi, aga ennäe, klassis oli vaid kaheksa õpilast.

Olin närvis ja mõtlesin, mida ma klassile pean endast rääkima, aga õnneks kukkus kõik välja. Teisel päeval jäin ma Mariaga tüdrukutest kahekesi ja sel päeval õppisin tundma oma „pärdikust“ klassiõde, kellega ma tundsin end hästi ja mõtlesin natukene, et oleme päris sarnased, näiteks me mõlemad tuleme suurtest peredest ja meil on ühine usk.

Mäletan veel seda, kui Marial hakkas laulukoor, läksin temaga kaasa ning sinna ma ka jäin, kuna õpetaja Eda ütles, et nüüdsest ma käin tema kooris.

Kõige meeldejäävamad hetked olid eelmises koolis: kui järve vesi oli soojaks läinud ning õpetaja lubas mul jalgupidi vette Viljandi järve. Mina ja minu klassiõde mõtlesime, et jookseme vette ja jääme seisma, kui vesi on meile põlvedeni. Kui olime paar tiiru jooksnud ning kui läksime uut tiiru jooksma, kadus mul põhi alt ja sain üleni märjaks, õnneks oskasin ujuda, aga kui vihane õpetaja minu peale oli.

Mäletan veel seda, kui tahtsime katsetada, kas jää on piisavalt tugev ning otsustasin, et lähen ise, kuna teised ei julgenud, kuid jääle astudes kukkusin ma sellest läbi.

Hele Roosjärv 9. klass

Mäletan, kui tulin esimesse klassi. Meid oli kokku seitse ning olin ainuke tüdruk. Ma ise väga täpselt ei mäleta, aga mu ema on alati öelnud, et ma kutsusin kogu aeg poisse korrale.

Esimesest klassist on mul meeles ka see, et ma alguses ei osanud lugeda, kuna alati kui keegi mind kodus õpetada tahtis, jooksin eest ära. Kuid lõpuks sain ikkagi selgeks, kuna käisin ka logopeedi juures.

Mäletan ka seda, kui ma olin umbes kolmandas klassis ja siis mu algklassiõpetaja Hestia kinkis mulle sünnipäevaks käevõru. Peale selle oli minu arust kolmandas klassis ka nii, et meie kehalise kasvatuse õpetaja viis meid jalgpallivõistlusele ja siis ma pidin olema paremal pool kaitses, aga siis ma seda täpselt ei osanud teha või ei saanud aru ning ma lihtsalt ootasin ja seisin kuni pall tuli, kuigi oleksin pidanud kogu aeg jooksma.

Peale selle olen ma nende kõikide üheksa aasta jooksul võitnud meie koolijooksus nii esimesi, teisi, kui ka kolmandaid kohti ning olen ka väga palju käinud jooksuvõistlustel maakonnas.

Kooli ajal on mul kogu aeg klassikaaslased vahetunud, ühed tulid ja teised läksid.
Praegu mulle meeldib mu klass, kuna üle-eelmine aasta tuli Hele ja meil on väga hea seltskond. Vahepeal on küll poisid lärmakad, aga saab hakkama.

Maria Poolakese, 9. klass

Uus elu

Teid on väga vähe,
see ei mahu mulle pähe.
Põhikooli lõpetate,
uude ellu naasete.
Palju mälestusi siin,
kuid see ei ole piin.
Uus elu tundub teil põnev
ja pisuke ka kõhe.

Brigite Oja, 7. klass

Mälestused koolist

Esimesse klassi läksin ma kesklinna kooli. Minu esimene õpetaja oli Gea, väga normaalne õpetaja. Klassis oli meid 24, praeguse klassiga võrreldes on see öö ja päev.

Ausalt öeldes polegi väga mul Kesklinna koolist mälestusi, väga hullu ei pannud, aga eks natuke miskit ikka. Mäletan ühte asja väga selgelt siiamaani ja seda hetke, kui sain enda esimese ilusa punase kirjaga märkuse päevikusse.

Arvatavasti oli algklassides kõige parem ja oodatuim aeg, kui koolipäev läbi ja sai sõpradega jalkat mängima mindud koolikale ehk staadionile, nii me kutsusime seda kohta. Ja pärast koju forti pelama, vot need olid ajad ikka.

Sai neli aastat väikeste majas käidud ja sai suurte majja üle mindud, see oli väga tore, saime endale uue klassijuhataja, kes oli selle kooli väidetavalt kõige kurjem ja rangem õpetaja, aga elasin üle ja polnud nii hull, kui algul tundus. Õnneks oli ta ainult ühe aasta ja siis läks minema ja saime uue ja parema klassijuhataja. Õpetaja Markus oli ka selle kooli vene keele õpetaja ja väga okei õpetaja. Temaga sai selle vene keele küll kergelt ja lihtsalt selgeks.

Ja nii see aeg lendas, sai kuus ja pool aastat seal koolis käidud ja siis tõid teed mind siia Kalmetule. Siia tulles koolipäeva hommikul oli ikka väike närv sees, sest kõik uus ja ainukesed, keda teadsin siit, olid Laura, Katariina ja legendaarne tegelane Aaron, aga vähemalt võeti mind hästi ja kiirelt omaks siin. Peale kooli käisin Markoga tihti siin jõe ääres kalal.

Kindlasti mäletan ka seda, kui Avo ja Aaron iga vahetund maadlesid, oli päris huvitav teistega seda pealt vaadata, vähemalt olid põnevad vahetunnid, mis meelde jäävad.

Argo lemmiktegevus on olnud iga kord, kui Sirje klassis oleme olnud, kriidiga kiirpunktiirjoont tahvlil teha. See on küll trikk, mida enamus ei oska, võib öelda meister sellel alal.

Vähemalt on tore, et just on meie väike üheksas klass siin Kalmetul, ajaloo kõige väiksem klass. Ja nii see üheksa aastat vaikselt läbi saab!

Kevin Klein, 9. klass

Mälestused koolist

Mina ise olen käinud Kalmetu Koolis kaheksa aastat. Mäletan veel, kui 2016. aasta sügisel oli kooli nimi Kalmetu Põhikool. Oh! On ikka mälestused sellest koolist!

Kõige esimene ja tähtsaim mälestus, mis peaks igal inimesel meeles olema, on 1. september, esimesse klassi minek. Käisin eelkoolis ka siin, aga see pole tähtis. Mäletan, kuidas mul oli seljas lilla triiksärk ja jalas mustad viigipüksid ja ilusad mustad kingad. Päeva alguses olime enda klassis ja rääkisime juttu meie esimese klassijuhataja Hestia Mirkaga. Järsku tuli aeg, kui 9. klassi õpilased meid saali hakkasid viima, aga enne nad tulid meile klassi järele, mäletan, kuidas seisin klassi ukse vahel ja vaatasin 9. klassi õpilastele otsa ja närv oli sees. Ütleme nii, et see lilla triiksärk tasus ära, kuna üks ilus 9. klassi tüdruk viis mind saali. Kui saali astusin, mäletan, et saal oli täiesti täis inimestest ja see tõstis närvi taseme veelgi kõrgemale. Meid pandi saali ette istuma ja järjest saime ükshaaval enda esimese Aabitsa, millega hiljem õppisime lugema.

Esimeses klassis sai lollusi tehtud ja nalju, vahepeal saime ka natuke sõimata.

Teine klass, aasta oli siis 2017. Selleks ajaks olin saanud kõigi klassivendadega ja klassiõdedega sõbraks, sain ka paar sõpra teistest klassidest. Aga tolle aasta sügisel tuli meile klassi legendaarne Aaron Kavak, tol ajal oli ta normaalne, aga jah, siis hiljem tekkis meie klassi kolmik, liikmed olid Avo, Aaron ja loomulikult mina ise, kes tegid lollusi ja kaklesid ka vahepeal.

Teise klassi lõpus tuli minu perel mõte kolida Norra isa juurde, lõpetasin 2. klassi siin ja ütlesin hüvasti Kalmetu Põhikoolile ja sõitsin Norra.

Norras elasin siis aastatel 2018-2019. Norras on koolisüsteem ikka väga teistsugune, esiteks hüppasin ma 3. klassist otse 5. klassi. Ma jätsin seal olles 3. ja 4. klassi vahele. Tegelikult ongi lahe mõelda, et ma pole kunagi 3. klassis käinud. Tunnid algasid Eesti kella järgi kell 9:15 ja lõppesid iga päev kell 15.00 ja meil oli iga päev kolm tundi. Esimene tund oli 120 minutit pikk ja peale seda sai süüa, siis tuli 45 minutiline vahetund. Teine tund kestis 90 minutit ja siis tuli 15 minutit vahetund. Kolmas tund kestis 45 minutit ja peale seda sai koju. Ma mainin ka seda, et kõik vahetunnid tuli veeta õues, vahet polnud, mis ilm oli. Seal tundide ajal ei kasutatud suuremas osas vihikuid ega õpikuid, vaid meile oli kooli poolt antud arvutid, kus tegime koolitöid ja kodutööd pandi ka sinna.

2019. aasta suve algul kolisime Eestisse tagasi, kuna mulle ei sobinud käia Norra koolis. Suvel proovisime mind Kalmetu kooli tagasi saada, et ma saaks tagasi enda vanasse klassi, siis pidin mingeid teste tegema, need tegin ära ja olingi tagasi enda vanas klassis. Tuli siis 4. klassi minna, algul tuli väheste õpilastega ära harjuda, kuna eelmine aasta Norras olin klassis, kus oli minuga koos 41 õpilast.

Kõige parem oli see, et ma pole 3. klassis käinud ja olen kaks korda 5. klassis käinud, aga istuma ma pole jäänud. 6. klassist ei mäleta väga midagi, samuti ka 7. klassist. 8. klassist tuleb midagi ikka meelde, aga seal midagi põnevat polnud. Tegime loovtöid, mina tegin loovtööks „Marjad Eesti metsades", see teema tuli lambist pähe, kui pidime valima teemasid. 8. klassi lõpus saime tutipäeval töökohustuse üle anda 8. klassile, selleks oli saalis toolide paigutamine iga ürituse algul ja lõpul. Ega 9. klassist pole midagi väga meenutada, suurem osa kordasime eksamiteks ja chillisime niisama, aga muidu on siin koolis olnud häid hetki ja halbu hetki, aga ma lähen siit ära positiivse meeleoluga, kuna lõpuks saan põhikoolist minema ja minna õppima eriala, mis mulle meeldib. **Raido Müür, 9. klass**

Tähtis päev

Mul on elus olnud palju tähtsaid päevi, kuid valisin kirjutamiseks sellise, mis oli nii tähtis kui ka kurb. See oli siis, kui mu lemmikhobune maha müüdi selle aasta kevadel.

Oli nii, et mul oli üks lemmikhobune Reede, kellega sõitsin peaaegu alati ainult mina. Ta ei olnud küll minu oma, aga ta oli mulle nagu parim sõber. Ja siis ükspäev sain ma teada, et ta müüakse maha. Muidugi oli mu esimene reaktsioon see, et hakkasin nutma.

Viimane päev oli nii, et peale kooli reedel käisin korra kodust läbi ja siis läksin talli. Siis ei ratsutanud ainult mina temaga, vaid Gloria ja Anete ka, aga õnneks sain ma ikkagi kõige kauem temaga ratsutada. Pärast ratsutamist viisin ta boksi ja kallistasin teda väga palju ning tegin temaga veel mitu fotot ka. Õnneks võisin ta ka ise treileri peale viia, mis oli väga tore. Sõitsime Kuusallu natukene rohkem kui kaks ja pool tundi. See oli pikk teekond, kuna vahepeal olime autode kolonnis, kus sõitsime isegi 30 km/h. Kui kohale jõudsime, sain ma ikkagi õnneks jälle ta treileri pealt maha võtta ja õnneks sain ta ise koplisse ehk aeda ka panna. Tal oli aias üks eesti sporthobune ja üks muul. Kui ära sõitsime, siis nutsin ka autos. Vahepeal siia-maani nutan ta pärast ja loodan, et tal oleks ikka kõik korras.

See oli tähtis päev mulle, kuna sain temaga viimast korda sõita, temaga viimased pildid teha ning üldse viimast korda näha. Igatahes jään teda väga igatsema ja olen kindel, et ei unusta teda iial.

Maria Poolakese, 9. klass

Minu tähtis päev on alati minu sünnipäev, alati ma mõtlen midagi ägedat välja ning teen ägeda ürituse. Eelmine aasta korraldasin *airsoft*-i lahingu oma kodumetsas. Õhtu poole, kui mängud olid läbi saanud, hakkasime söö-ma, enne ehitasin koos isaga metsa alla ühe ägeda peavarju, kus te-gime sööki soojaks. Söögiks oli hernesupp, mida kõik sõid.

Ilm oli kahjuks väga külm, miinus14 kraadi kui täpne olla. Sünnipäevale oli mul kutsutud sõbrad, tuttavad ja sugulased. Mängisime *airsoft*-i, tegime kaks tiimi, plats oli väga suur, üks koht oli nii tihe, et seal ei kannatanud ronida, aga mõned toh-manid ikka ronisid. Tiimide baasid olid üksteisest umbes kolmekümne kaheksa meetrise vahega. Mängu algul keegi ei julgenud väga midagi teha, ega kuhugi liikuda, sest keegi ei teadnud metsa ala peale minu ja vendade. Mets oli lisaks veel üpris tihe ning oli keeruline aru saada, kus keegi on. Pärast tiimide vahelist mängu tegime väikse pausi, läksime püstkotta sööma hernesuppi ja juttu ajama.

Argo osaleb matkapäeval Märjad Käpad tegevuspunktis

Peale söömist tegime ühe mängu veel, kus keegi kummastki tiimist pidi platsi keskel oleva lipu või õigemini riide platsi kes-kelt oma baasi viima, see oli võitja, kes selle lipu enne baasi sai viidud. Ühesõnaga oligi kiiruse peale mäng, minu tiim kahjuks ei võitnud, aga siiski oli hästi tore ja nii lõppeski mu sünnipäev. Kui kõik olid lahkunud, siis lugesin raha kokku ja saab öelda, et sain suure pataka viiekaid.

Raido jäi minu juurde ööseks ning hilja peale tegime väikse põlluralli kodu põllu ühes ääres, sõitsime kokku umbes tunnike. Tagasi tuppa jõudes maiustasime kooki ja siis läksime arvuti-mänge mängima, ega me kaua mänginud, lõpuks olime nii väsinud, et läksime lihtsalt tuttu.

Ühesõnaga, see oli üks lõbusamaid sünnipäevi mul, õnneks oli kohal ka vend Alar, kes aitas sünnipäeva läbi viia.

Argo Ant, 9. klass

Tähejutud
K- tähe jutt

Klassikaaslased kuulavad kantrit.
Kannatamatult krahman kaasa koti.
Kalmetu koolist koju kõndides kostub
kõrvus kevadine kohin. Koer konutab
kuudis, kuulates katusel kraaksuvat
kuldnokka. Konnad krooksuvad kõvasti
kooris. Kassi käpad kinni krabanud kiire
kana. Kanal kombeks kassile krutskeid
keerutada.
Rando Valli, 2. klass

Pisike pahandus

Pikk peenike Peeter pidas poodi pealinnas. Pood paiknes Punasel puiesteel. Piilupart Paul pommis Peetrilt pappi. Peetril polnud palju pappi. Paul peksis Peetril pepu punaseks. Peeter pillis, pisarad põskedel.
Romet Soovik, 2. klass

Kevadel

Kevadel, kui kullerkupud
kõikjal kaunilt kollendavad.
Kraavist kostub krooks- krooks- krooks.
Konna - Kusti kohal krooks.
Kurg käis külas kaemas,
kus konna - Kusti kaebas.
Kurest, kes kimbutamas käib,
konni kõikjal kraavikaldail.
Kuskilt kostab kuku- kuku,
kägu kuusel kaunilt kukub.
Kitsekesed kepsutavad,
karulauku krõmpsutavad.
Aaron Abdalla, 2. klass

Õpetaja Anne sünnipäeva-eelse päeva tegid kordumatuks tema 3. klassi kallid õpilased ja armsad kolleegid. Aitäh!

Kallis õpetaja Anne!

Palju õnne suureks juubeliks! Me kõik täname Sind selle eest, et oled meid toonud 3. klassi. Tänu Sinule tunneme end juba nagu 9. klassi lapsed. Sa oled meile nagu ema, sest alati toetad meid ja me kõik armastame Sind selle pärast. **Omar Abdalla, 3. klass**

Palju õnne!

Palju õnne sünnipäevaks, laps.
Nüüd oleme kõik rõõmsad ja kraps.
60-aastaseks said ja palju kingitusi said.
Sa oled üle elanud kõik, mis on juhtunud.
Ja sa oled need kõik unustanud.
Arphakorn Boonraunya, 3. klass

Õpetajale!
Õpetaja, armas hea,
sind ma tahan tänada,
toetasid mind koolis
läbi tarkuste ja melu,
kinkides mul osa endast.
Minuga koos elu rändad.
Mälestuseks elu ilus,
elu tarkustes ja võlus.
Stiina Loorits, 3. klass

Raamatud, mida loen

Täna on 2. aprill, kolmapäev, 10:29.

Nüüd on aeg rääkida raamatutest. Praegu on mul pooleli mitu raamatut. Kui väga täpne olla, siis kolm raamatut. Eile lugesin reedeseks mõrvaklubiks Agatha Christie raamatut „Must kohv''. Meil oli lubatud lugeda ainult viiskümmend lehekülge. Ma ei tea isegi, kuidas ma suutsin lõpetada, sest see lõppes nii põneva koha peal. Enda jaoks loen ma „Love&Gelato'' ja „Games Untold''. Need on mõlemad müsteeriumid, aga ka romantika. Romantika on mu üks lemmikumaid žanre. Aga esimesel kohal on segu fantaasiast ja romantikast. See on lihtsalt mega hea kooslus. Aga ma loen peaaegu kõiki žanre raamatuid.

Raamatud on lihtsalt parimad asjad maailmas. Kõik minu klassis vihkavad raamatuid. Ma ei saa nendest aru. See on lihtsalt ebareaalne, kuidas mingid inimesed ei taha lugeda raamatuid. See aasta on mul loetud kolmkümmend neli (praegu juba kolmkümmend üheksa) raamatut. Kõik need on olnud imelised.

Raamatupoes käin ma iga nädal laupäeviti ja pühapäeviti. Minu pere sõidutab mind sinna kogu aeg. Rahva Raamat on minu lemmikraamatupood. Ma olen seal püsiklient ja kõik klienditeenindajad tunnevad mind alati ära. Apollos olen ma ka püsiklient ning mõlemas poes kehtivad mulle erinevad püsikliendi soodustused.

Raamatute ostmine on maailma parim asi, aga see mõjutab väga palju minu finantsilist olukorda. Selle jaoks käin suvel muru niitmas ja jäätist müümas. Muru hakkab ka varsti kasvama. Rahaaaa! See tähendab ainult üht……..raamatupoodi.

Aga jah, selline mu elu praegu on. Ma peaksin vist ostma endale paksu märkmiku, kuhu hakkan iga päev kirjutama. See kirjutamine tuleb mul päris hästi välja. Jah, see ongi kõik, näeme varsti jälle. Ciao!!!

Adeele Soovere, 7. klass

Adeele loetud raamatud

Kooli matkapäev

🌲 Meie koolipere ühine matkapäev kulges plaanipäraselt kooli juurest Tusti paisjärveni. Päev algas hoogsa sammuga ja lõppes maitsva kehakinnitusega, mille eest täname südamest meie armsaid kooli kokkasid! ❤️ 🍲

Teekonnal peatusime neljas põnevas tegevuspunktis. Esimene neist oli Surva sillal, kus meid tervitasid Elva Vabatahtliku Tuletõrjeühingu vetelpäästekoerad 🐶 💦. Räägiti veeohutusest, prooviti päästevarustust ning näidati päästekoerte tööd. Vapra päästetava rollis säras 7. klassi Adeele Soovere, kes julgesti vette hüppas ja päästeti elukutseliste poolt – aitäh sulle, Adeele! 👏 Järgnevad punktid panid proovile meie noorte meeskonnavaimu ja osavuse: renni sees palli veeretamine, kalapüük, naela löömine, köievedu ja mitmed teised lõbusad teatevõistlused tõid kaasa palju elevust! 🏅 🎉 Suur aitäh kõigile matkajatele, korraldusmeeskonnale ning – loomulikult – meie heldele ilmataadile, kes kinkis selleks päevaks ideaalse ilma! 🌞 **Karin Mägi, projektijuht**

Adeele koos päästekoertega

Neidude päev "Make-up, Shake-up!"

Kalmetu Kooli õpilased teavad väga hästi, mida teha, et oma ideid ellu viia: loomulikult tuleb üks hea projekt kirjutada!

Meie hakkajad neiud Evelyn Juhkamsoo, Laureen Reial, Anna Marii Herm, Emma-Nora Orik, Elna Tevzadze ja Kertu-Mia Karu osalesid Viljandi valla noorte omaalgatus-projektide konkursil ning pälvisid heale ideele täieliku toetuse.

Projekti idee sündis ühes lõbusas ja energilises vahetunnis, kus 5.- 6. klassi tüdrukud kogunesid huvituppa, et üksteisele uusi meigi- ja ilutrikke õpetada, kuid avastasid, et neil on teineteisele väga vähe pakkuda. Selgus, et esmalt tuleks oma teadmisi täiendada!

Nii sai 30. aprillil teoks neidude päev "Make-up, Shake-up!", mil koolitundides olid ainult noormehed, sest tüdrukute koolipäeva täitsid tutvumismängud, inspireerivad loengud Viljandi Haigla noorte nõustajalt ja Soulful OÜ toitumisnõustajalt, Viljandi Taipoksi Klubi treening ja tervislikud smuutid. Lõpetuseks pandi oma oskused proovile erinevates töötubades: loodi kauneid näidismeike ja stiilseid soenguid, mis tõid iga tüdruku ilu esile.

Täname siiralt meie koostööpartnerid: Viljandi Haigla noorte nõustaja ja ämmaemand Liisa Stern, toitumisnõustaja Kristiina Kikas, Taipoksi Klubi, meigi ja soengukunstnikud Terje Arak ja Kerda Voogla. Noorte juhendajaks oli Karin Mägi. Projekti rahastas Viljandi valla noorte-volikogu ning projekti sponsoriks oli looduslik ja orgaaniline keha-hooldusbränd Nurme Looduskosmeetika, mis on ideaalne valik noortele, kes otsivad just naturaalseid ilutooteid.

Karin Mägi, Kalmetu Kooli projektijuht.

Tüdrukute päev oli päris okei, nooremad said õppida rohkem oma kehast ja oma ilust. Mulle ei meeldinud see, et räägiti söömishäiretest nagu anorexia või buliimia. Sellest räägiti ka väikestele. Teades tänapäeva noori ja meie uut generatsiooni, poleks neile nii vara sellest vaja teada anda. Vanusepiirang oleks võinud olla teistsugune. **Lisandra Rang, 8. kl.**

Mulle iseenesest tüdrukute päev väga meeldis. Seal oli ilusti asjad paigutatud, hommikul oli hea loenguid kuulata, hiljem poksi teha ja veel pärast seda soenguid ja meiki teha. Oli näha, et kõigil meeldis seal viibida ja väiksed rääkisid, et ei kartnud midagi välja öelda või küsida. Lõppude lõpuks möödus päev meeldivalt kõigile, mina ise jäin rahule. **Brigite Oja, 7. kl**.

Intervjuu ajalooõpetajast praktikandiga Kulno Kipper

Kus koolis Te olete ise õppinud?

Oma kooliteed alustasin Leie koolis. 5. klassis kolisime perega Olustverre, kus lõpetasin ka põhikooli. Edasi läksin õppima Viljandi Gümnaasiumi. Kuna käisin ka Viljandi muusikakoolis akordionit õppimas, siis valisin kunst-humanitaar õppesuuna. Pärast gümnaasiumi läksin kohe ajateenistusse. Teenisin 11 kuud Tapal 1. jalaväebrigaadi õhutõrjepataljonis autojuhina. Seejärel läksin õppima Tallinna Ülikooli kultuuriteaduse eriala, kõrvalerialaks valisin ajaloo.

Milline õpilane olite kooli ajal? Kooli ajal olin äärmiselt püüdlik ja kohusetundlik õpilane. Võtsin aktiivselt osa kooliüritustelt, näiteks esitasime tihti klassiga näitemänge, olime kooli üks aktiivsemaid klasse. Samuti esindasin kooli mitmetel võistlustel nii ajaloos kui ka bioloogias.

Millised hobid Teil on?

Nii põhikooli kui ka gümnaasiumi ajal käisin Viljandi muusikakoolis akordionit õppimas. Olen tegelenud ka laulmisega: põhikooli ajal käisin laulu- ja näiteringis, gümnaasiumi ajal laulsin gümnaasiumi noorte kooris. Hetkel võtan aktiivselt osa koorilauljana Viljandimaa meeskoori tegemistest. Lisaks meeldib mulle käia teatris, armastan eriti muusikateatrit.

Mis on Teie tuleviku plaan?

Kui lõpetasin gümnaasiumi, siis ma ei plaaninud minna õppima õpetajaks. Kuna minule pakkus huvi maailma kultuuri- ja usundilugu, siis läksin Tallinna Ülikooli õppima kultuuri-teaduse eriala. See on selline eriala, millel ei ole väga kindlat väljundit ja seetõttu on õpetaja amet üks võimalus, kuidas ennast erialaselt teostada.

Mis inspireeris Teid siia kooli praktikale tulema?

Siin on väike eellugu: elasin vahepeal umbes neli aastat Tallinnas ja nüüd suvel otsustasin Viljandimaale tagasi kolida. Minu lapsepõlvekodu asub siit edasi Võrtsjärve ääres Oiu külas ja seetõttu otsustasin tulla praktikale Kalmetu kooli. Kalmetu kooliga seob mind ka see, et minul on nii isa- kui ka emapoolseid sugulasi, kes on selle kooli lõpetanud.

Kui olite meie vanune, siis mis või mida teha tahtsite?

Põhikooli lõpuklassis ei olnud minul kindlat tulevikuplaani, olin pigem natuke erakliku eluviisiga ja tahtsin lihtsalt kodus olla. Küll aga nägin, et tulevikus soovin kindlasti Tallinnas ära käia, sest Tallinnas on nii palju ägedaid õppimisvõimalusi, näiteks mitmeid kõrgkoole, kuhu õppima minna. Mäletan, et ühel õppekäigul, kui sõitsime õhtuse rongiga Tallinnast tagasi Viljandisse, siis tundsin, et soovin kindlasti Tallinnasse tagasi minna. Olen üritanud kasutada kõiki neid võimalusi, mida on mulle pakutud.

Kust tuli idee õpetajaks õppida?

Gümnaasiumi ajal olin tudengivarjuks Tartu Ülikoolis ajalootudengi Grete Sirge juures. Tema tutvustas minule esimest korda võimalust õppida ajaloo õpetajaks. Viljandi Gümnaasiumis oli minul kursuseõde, kes läks pärast gümnaasiumi õppima Tartu Ülikooli ajalooõpetajaks. Praegu tegeleb ta Noored Kooli programmiga, mille raames pakutakse mujalt erialalt pärit inimestele võimalus minna kooli tööle õpetajana. Ehk siis võib öelda, et teised inimesed on olnud suured eeskujud, kellelt olen saanud inspiratsiooni õppida õpetajaks. (järgmisele lehele)

Intervjuu ajalooõpetajast praktikandiga Kulno Kipper

Mida arvate meist, tänapäeva noortest Kalmetu Koolis?

Kalmetu koolis õpivad toredad ja tegusad noored. Tundub, et noortele läheb korda nende kool ja Kalmetu on nende kogukonna kool, kus on ühtehoidev kogukond.

Õpetajaks soovin minna pigem maakooli, olen ise õppinud maakoolis. Hetkel töötan õpetajana Lahmuse koolis, mis on alustavale õpetajale päris suur väljakutse.

Mis klassi meeldis Teile kõige rohkem õpetada meie koolis?

Minule meeldis kõige rohkem õpetada 6. klassi, sest sealsed noored tundusid asjalikud ja toredad. Nendega sai ka grupitööd tehtud ja vestelda huvitavatel teemadel.

Mida teeksite paremini või muudaksite?

Ausalt vastates on Kalmetu kool minule pigem eeskujuks ja hea näide sellest, kuidas koolielu peab olema korraldatud. Kui midagi välja tuua, siis informatsiooni vahetus kooliga oleks võinud toimuda paremini, aga samas oleksin võinud olla ka ise aktiivsem.

Kas meie kooli toit oli hea?

Varasemalt olen olnud praktikal erinevates Tallinna ja Harjumaa koolides ja selle põhjal julgen küll väita, et Kalmetu koolis on toit väga maitsev ja mitmekülgne, ka tervislikule toitumisele on pööratud palju tähelepanu.

Mis oli kõige suurem üllatus meie koolis?

Kõige suurem üllatus minu jaoks oli koolis pakutavad võimalused nii valikainete näol, näiteks õpioskused ja multimeedia, kui ka huviringide valiku poolest, näiteks robootika, kokandus.

Kas eelistate pigem suurt või väikest kooli õpetada?

Mina eelistan õpetada väikest kooli, kus on väike ja ühtehoidev meeskond, tunnen õpilasi nimepidi ja saan ka kohalikku kogukonda kaasata.

Kes oli kõige toredam õpetaja meie koolis?

Arvan, et selleks on õpetaja Grete, sest Grete aitas minul koolielusse sisse elada, andis häid soovitusi, kuidas õppimist muuta põnevamaks ja ka klassi rohkem kaasata. Grete on minu jaoks väga inspireeriv inimene, kellelt on nii mõndagi õppida.

Küsimused koostasid Hele Roosjärv ja Maria Poolakese, 9. klass

Ekskursioon Paidesse

Teisipäeval 22. aprillil sõitsime koos 5. klassiga Paidesse, kuna sel päeval oli 9. kl eesti keele eksam ning meie õpetaja tahtis meile keskaegsest ajaloost midagi tutvustada.

Alustasime hommikul 8.30 sõitu, jooksime bussi, et kõige taha kohad saada, aga poisid jõudsid enne. Seejärel võtsime enda võileivad ja hakkasime sõitma. Sõit oli üpris igav, sest midagi ei olnud teha. Ainult istusime ja rääkisime juttu.

Kohale jõudes läksime sepatöökotta, kus meile jutustati natuke keskajast: kuidas inimesed elasid, mida tegid jne. Saime ise proovida naela tegemist ning metallist plaadile enda nime lüüa.

Peale seda läksime linna peale, kus oli meil vaba aega. Paides polnud väga midagi teha, nii, et läksime Coopi, kus oli väike 8-aastane poiss uksehoidjaks.

Kui linna peal sai käidud, läksime Väätsa rappa. Rabas oli väga igav, kõndisime kokku umbes 2-3 km ja siis alustasime tagasisõitu. See läks päris ruttu ja oli lõbus. Naersime terve aeg ja olime niisama.

Kokkuvõttes oli ekskursioon normaalne, kuid kui ma saaks ise valida, kuhu minna, siis ma ei läheks Paidesse ja eriti veel rappa. Pigem läheksin suurematesse linnadesse, sest seal on rohkem poode ja huvitavamaid tegevusi.

Isabella Abdalla, 7. kl

Miniloomad meie koolis

Meie õpilaste Remi ja Kristjani kodus on põnevaid eksootilisi loomi, keda oli pere valmis lahkelt ka meie õpilastele tutvustama. Kohal olid väikeloomad: maod, kilpkonnad, sisalik, habe-agaam ja geko.

Lapsevanem Kristel Taska ja õpilane Remi Taska näitavad oma miniloomaaeda meie koolis.

Kalmetu Sõna toimetus: ene.toomsalu@kalmetukool.ee Toomsalu, Helina Matusorg, Karin Mägi, Tanawin Boonraunya, Anne Voltšek, Maria Poolakese, Hele Roosjärv, Argo Ant, Kevin Klein, Raido Müür, Adeele Soovere, Brigite Oja, Hanna- Liisa Käba, Kertu- Mia Karu.

Jalgpall on popp!

Samal ajal kui valdav osa õpilastest koolimaja ümbruses KiVa (Kiusamisvaba Kool) aardejahti pidas, toimusid Viljandi kunstmuruväljakul Viljandimaa koolide Karikavõistlused jalgpallis. Kalmetu Kooli noored sportlased näitasid taas suurepärast võitlusvaimu ja ühtset meeskonnatööd!

1. - 3. klassi tüdrukud võitlesid end uhkelt 2. kohale!

Poisid olid esindatud lausa kahe võistkonnaga ning üks neist jõudis ka 8 võistkonna konkurentsis nelja parima hulka. Väga tasavägises 3.- 4. koha mängus tuli küll vastu võtta napp kaotus penaltitega, kuid kokkuvõttes tõid poisid koju seni parima 4. koha! Ehkki emotsioonid olid tugevad ja pettumus oli suur, on areng võrreldes eelmise aastaga olnud selgelt näha ja see on tõeline võit.

4.- 6. klassi tüdrukud võistlesid vapralt ja andsid endast samuti kõik! Tugevas konkurentsis jalgpallitüdrukutega saavutati 3. koht, jäädes alla Viljandi Kesklinna Koolile ja Viljandi Paalalinna Koolile.

Suur tänu õpetajatele - Keiti Takkel ja Rain Tölpus!

Karin Mägi, Kalmetu Kooli projektijuht

8.–11. JUULI 2025
ALUTAGUSE RAHVUSPARK
SUVEKURSUS
OOTAME SIND, AKTIIVNE JA LOODUSHUVILINE 6.–12. KLASSI NOOR, OSALEMA ALUTAGUSE JA SOOMAA RAHVUSPARGI ÜHISEL SUVEKURSUSEL.
REGISTREERIMINE AVATUD KUNI 11. JUUNINI, KOHTADE ARV PIIRATUD.
TASUTA! Kursust korraldab Keskkonnaamet koostöös Kliimaministeeriumiga.
Lisainfo: kaitsealad.ee või anne-ly.fersel@keskkonnaamet.ee
matkad
loengud
ühistegevused

Kalmetu Kool
63. lennu lõpuaktus
Laupäeval, 14. juunil
kell 14.00
kooli sisehoovis

Tule õpi
SUVINE VASTUVÕTT 2025
Erialad, mille vastuvõtt on SAIS-is avatud kuni 23. juuni
• Avatud uksed 26.-30.05
• Avalduste vastuvõtt koolimajas 16.-20.06 kell 10.00-14.00
• Vastuvõtukatsed 25.-26.06
• Lisavastuvõtt vabade kohtade olemasolul 01.07.-10.08
• Lisavastuvõtu katsed 12.-13.08
Erialad, mille vastuvõtt on SAIS-is avatud kuni 10. august
• Avatud uksed 26.-30.05
• Avalduste vastuvõtt koolimajas 16.-20.06 kell 10.00-14.00
04.-08.08 kell 10.00-14.00.
• Vastuvõtukatsed 12.-13.08
VIKK
VILJANDI KUTSEÕPPEKESKUS
vikk.ee

Avatud uksed
Viljandi Kutseõppekeskuses
26.-30. mail
Ootame sind uudistama, katsetama ja avastama oma tulevikku!
• Igal külastuspäeval on Sul võimalus osaleda avatud tunnis, tutvuda meie õppimisvõimalustega ja näha, kuidas meie koolis õpitakse.
• Lisaks toimub samal ajal müürseppade koolisisene võistlus „Jürikellu 2025". Tule ja vaata lähemalt!
JÜRIKELLU
INFO: huvijuht Bert Tsapov, huvijuht@vikk.ee, +372 56896563
Palume osalejatel eelregistreeruda aadressil www.vikk.ee
VIKK
VILJANDI KUTSEÕPPEKESKUS

Tule õpi!
väärt amet!
KUTSEKESKHARIDUSÕPE
keskharidus ja kutse 3 aastaga
Vastuvõtt juunis - kuni 23.06
• Autojuht
• Bussijuht
• Automaaler
• Autopleksepp
• Ehitusviimistlus
• Hoone tehnosüsteemide ehitus
• IT-süsteemide hooremspetsialist
• Keevitus- ja metallitööd
• Kivi- ja betoonkonstr. ehitus
• Kokk
• Müürsõiduki tehnik
• Puitkonstruktsioonide ehitus
• Sisetööde elektrik
• Toitlustusteenindus
KUTSEÕPE PÄEVAÕPPES
• Plaatija (0,5 a) (vastuvõtt juunis)
• Krohvija (1 a) (vastuvõtt juunis)
• Müürsepp (1 a) (vastuvõtt juunis)
• Keldikatuse ehitaja (1 a) (vastuvõtt augustis)
• Koogiabiline (2 a) (vastuvõtt augustis)
KUTSEÕPE SESSIOON- ja TÖÖKOHAPÕHISES ÕPPES
Vastuvõtt augustis - kuni 10.08
• Veoautojuht (0,5 a)
• Bussijuht (0,5 a)
• Keevitaja, osakutse poolautomaatkeevitaja (1 a)
• Automaaler (1,5 a)
• Sisetööde elektrik (2 a)
• Mööblirestaurateur (2 a)
• IT-süsteemide spetsialist (2 a)
• Tarkvareendaja (2 a)
HARIDUSNÕUDETA
• Koogiabiline (2 a) (vastuvõtt augustis)
• Kutsevalikuõppekava (1 a) (vastuvõtt juunis)
Uuri lähemalt
vastuvott@vikk.ee või 4351020
VIKK
VILJANDI KUTSEÕPPEKESKUS
tulevikku nimel
vikk.ee